

Міністерство внутрішніх справ України
Харківський національний університет внутрішніх справ
Сумська філія

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ
НАУКИ І ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ В
КОНТЕКСТІ ПРАВОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ**

**Збірник матеріалів
IX Міжнародної науково-практичної конференції**

(21-22 травня 2016 р.)

**Суми – 2016
Видавничий дім «Ельдорадо»**

Сироїд Т. Л. Спеціалізовані інституції ООН у сфері захисту цивільного населення у випадку гуманітарних катастроф і збройних конфліктів	61
Шаповал Р. В. Деякі аспекти впровадження адміністративно-територіальної реформи в Україні	63
Секція 3. Сучасні питання цивільного права і процесу в руслі розвитку правової системи	66
Бойко В. Б. Право на судовий захист у контексті судово-правової реформи України	66
Василенко М. Є. Щодо особливостей корпоративних прав у бездокументарних цінних паперах	68
Горобець Н. О. Самоцінність особистого немайнового права на недоторканність житла фізичної особи	71
Єфремова І. І. Проблеми захисту особистих немайнових прав особи	73
Кройтор В. А. Сравнительная характеристика организационно-правовых форм юридических лиц в законодательстве ФРГ и Украины	75
Ломакіна І. Ю. Державно-правове регулювання як правова основа сільського господарства України	78
Маркова О. О. Щодо питання про поняття і зміст категорії «інтерес» у юриспруденції	81
Науменко К. С. Визнання права як спосіб цивільно-правового захисту особистих немайнових прав фізичної особи, що забезпечують її соціальне буття	83

11. Стефанчук Р. О. Система особистих немайнових прав фізичних осіб / Р. О. Стефанчук // Юридична Україна. – 2004. – № 9. – С. 24–31.
12. Цивільне право: підручник: у 2-х ч.: ч. 1 / [О. А. Підпригора, Д. В. Боброва, А. С. Довгерт та ін.]; під ред. О. В. Дзери. – К.: Вентурі, 1997. – 544 с.
13. Красавчикова Л. О. Гражданско-правовая охрана личной жизни советских граждан: автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук: спец. 12. 00. 03 «Гражданское право, семейное право, гражданский процесс, международное частное право» / Л. О. Красавчикова; Свердлов. юрид. ин-т. – Свердловск, 1979. – 15 с.
14. Стефанчук Р. О. Особисті немайнові права фізичних осіб у цивільному праві (поняття, зміст, система, особливості здійснення та захисту): монографія / Р. О. Стефанчук [відп. ред. Я. М. Шевченко]. – Хмельницький: Вид-во Хмельницького ун-ту управління та права, 2007. – 626 с.
15. Стусяк В. І. Право на недоторканність житла та право на доступ до житла юридичних осіб, які надають житлово-комунальні послуги / В. І. Стусяк // Держава і право: збірник наук. праць. Юридичні і політичні науки. Вип. 33. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2006. – С. 359–365.
16. Малеин Н. С. Гражданский закон и права личности в СССР / Малеин Н. С. – М.: Юрид. лит-ра, 1981. – 216 с. 17. Бобрик В. І. Цивільно-правова охорона особистого життя фізичних осіб: дис.... канд. юрид. наук: 12. 00. 03 / Володимир Іванович Бобрик. – К., 2004. – 207 с.

І. І. ЄФРЕМОВА

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ОСОБИ

Конституція України встановлює, що права і свободи людини є пріоритетними напрямками в діяльності держави. Однак на даний час реальний стан захисту прав особи як учасника особисти немайнових правовідносин слід віднести до найгостріших проблем української дійсності. За останнє десятиріччя це питання було і є предметом серйозних наукових дискусій і підставою для ґрунтовного наукового аналізу. Порушення особисти немайнових прав особи, на жаль, відбуваються майже у всіх галузях, а саме в сфері загальних прав людини, житлових, земельних, цивільних, трудових та ін..

Відсутність реального механізму реалізації права на захист зумовлено тим фактом, що за майже 25 років незалежності, Україна

постійно перебуває в реформаційних процесах усіх галузей права (реформування органів внутрішніх справ, судової системи, постійні зміни законодавства). Значна кількість реформ та їх недоведення до логічного кінця, зумовлює неефективність численних механізмів (недосконалих, не до кінця врегульованих) захисту особистих немайнових прав осіб, учасників цивільних правовідносин зокрема.

Слід зазначити, що особисті немайнові права будь-якої особи є універсальними (вони належать усім людям в будь-яких ситуаціях незалежно від соціального становища чи матеріального статку), є вродженими (належать кожній людині лише за фактом народження) і є невід'ємними (це означає неможливість позбавити індивіда цих прав чи законодавчо встановлена неможливість його добровільної відмови від цих прав).

На даний час у практичній діяльності, як зазначає Балабанюк Ж., захист прав людини, а так і прав у приватній сфері, сформовано за груповими ознаками – за мовною, етнічною, релігійною, культурною, статевою, професійній та іншими ознаками. Отже, реформування механізму захисту особисто немайнових прав в Україні повинно бути спрямовано на те, щоб реальний захист прав людини спрямовувався не на захист прав певних груп, а на захист норм права які порушуються по відношенню до кожного, а не окремої особи чи групи осіб.

На жаль, особисті немайнові права учасників цивільних правовідносин в Україні виступають свого роду заручниками складних процесів державотворення, об'єктом системних політичних спекуляцій з боку практично усіх політичних сил, що в значній мірі, в суспільній свідомості, нівелюють й саму цінність прав людини [1].

Законодавство України, слід відзначити, містить норми, які ретельно визначають, як перелік особистих немайнових прав особи, так і гарантують право особи на їх захист. Верховна Рада України усі Закони приймає у відповідно до ратифікованих міжнародних актів з прав людини, а саме відповідно до Загальної декларації прав людини, Міжнародного пакту про громадянські і політичні права та Факультативний протокол до нього 1966 р., Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права 1966 р., Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1965 р., Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р., Конвенції про права дитини 1989 р., Конвенції ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1984 р. та інших.

Всі, на жаль, засоби захисту особистих немайнових прав, як свідчить більшість даних із судової практики, не діють в повному обсязі. Так, механізм захисту через органи місцевого самоврядування зустрічає ряд перешкод – людський фактор, обмеження повноважень у вирішенні

питань, що виникають в разі порушення особистих немайнових прав шляхом закріплення норм про виключний судовий порядок вирішення таких спорів. Уповноважений з прав людини також має обмежені повноваження щодо захисту особистих немайнових прав особи.

Недієвість національних засобів захисту прав людини, як зазначалось вище – призводить до того, що громадяни України все частіше звертаються за захистом своїх прав до Європейського суду з прав людини. Слід відмітити, що не лише з питань порушення прав і свобод загального змісту, а і з позовами про захист особистих майнових прав.

Цілком зрозуміло, що для того щоб в Україні реально запрацював механізм захисту особисто немайнових прав людини, реформування державних органів повинно бути спрямовано на підвищення правової та моральної культури усіх учасників цивільних правовідносин. Дана мета може бути досягнута шляхом встановлення системи додаткової відповідальності за зловживання, порушення, недотримання та невиконання повноважень, які чітко встановлені законом. Отже, реформування системи державних органів, судових органів, надання самостійності органам місцевого самоврядування повинно включати низку заходів, які будуть спрямовані на забезпечення дієвості механізму захисту особисто немайнових прав.

Література

1. Балабанюк Ж. Захист та реалізація прав людини в Україні. / Ж. Балабанюк / [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://espresso.tv/blogs/2015/11/29/zakhyst_ta_realizaciyi_prav_lyudyny_v_ukrayini

2. Вітюк О. Система захисту прав людини. / О. Вітюк / [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://desn.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2254%3A2012-10-05-10-16-34&catid=353%3A2012-03-22-14-34-14&Itemid=3172&lang=ua

В. А. КРОЙТОР

Харьковский национальный университет внутренних дел

СРАВНИТЕЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОРГАНИЗАЦИОННО-ПРАВОВЫХ ФОРМ ЮРИДИЧЕСКИХ ЛИЦ В ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВЕ ФРГ И УКРАИНЫ

В современных условиях юридическое лицо становится одним из основных субъектов права в любом государстве. Юридические лица в своей деятельности не ограничиваются рамками одного государства и все больше распространяют свою деятельность за пределы страны, в которой были созданы. Юридические лица, как в украинском